

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Ludmily Valentové a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci **žalobce: M. H.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 10. 2006, č. j. 64 Az 34/2005 - 32,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Ministerstvu vnitra **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Shora uvedeným usnesením Krajský soud v Ostravě zamítl návrh žalobce (dále jen „stěžovatele“) na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 4. 2006, č. j. 64 Az 34/2005 - 17, kterým krajský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného o zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“); o nákladech řízení soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Při posuzování předpokladů stěžovatele pro ustanovení zástupce krajský soud vyšel z toho, že podle § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být splněny dvě podmínky, a to jednak předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a jednak potřeba ochrany práv účastníka řízení. Osvobozen od poplatků může být

dle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh nemůže být zjevně úspěšný, žádost zamítne. Soud tedy nejprve vyzval stěžovatele k vyplnění a předložení potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro ustanovení zástupce. Stěžovatel obdržel tuto výzvu náhradním doručením dne 26. 6. 2006, vyplněné potvrzení však soudu nezaslal. Stěžovatel tak předepsaným způsobem nedoložil nedostatek prostředků pro vedení řízení.

Usnesení Krajského soudu v Ostravě o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce stěžovatel napadl kasační stížností, ve které uvádí, že s usnesením o neustanovení zástupce nesouhlasí, neboť se několikrát změnil zákon o azylu a kvůli jazykové bariéře on sám nemá možnost tyto změny prostudovat. Stěžovatel upozorňuje soud, že nedostal řádný formulář – vzor 060 a prosí o opětovné zaslání tohoto formuláře.

Krajský soud po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud především podotýká, že pro řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce stěžovatele není podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu nedostatek právního zastoupení důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud je podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. při přezkumu vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu kasační stížnosti usnesení Krajského soudu v Ostravě a shledal, že kasační stížnost není důvodná.

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě vyplývá, že tento soud řádně stěžovatele vyzval k doložení jeho majetkových poměrů. Tato výzva spolu s příslušným formulářem byla stěžovateli doručena náhradním doručením. Oznámení o uložení zásilky bylo provedeno dne 23. 6. 2006. Podle § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.), jestliže nebude uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1), což není daný případ, nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné. K otázce neúčinnosti: Podle § 46 odst. 5 o. s. ř. jestliže byla písemnost doručována v místě, které není vedeno podle zvláštního právního předpisu jako místo pobytu fyzické osoby, je uložení písemnosti, kterou si adresát nevyzvedl do 3 dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, neúčinné, ledaže fyzická osoba požádala o doručování na adresu tohoto místa nebo je jinak označila soudu jako místo, kde bydlí nebo se zdržuje, podniká anebo pracuje, popřípadě jako jiné místo, kam jí mají nebo mohou být doručovány písemnosti. V daném případě soud doručoval výzvu i s doloženým formulářem na kontaktní místo, které sám stěžovatel v kasační stížnosti uvedl jako svou adresu. V souladu s výše citovaným § 50c odst. 4 o. s. ř. tedy došlo k náhradnímu doručení výzvy a formuláře dne 26. 6. 2006. Stěžovatel však na tuto výzvu nereagoval a příslušný formulář, v němž měl uvést své osobní, majetkové a výdělkové poměry, až do dnešního dne nezaslal.

Podle § 35 odst. 8 věta prvá s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Z dikce citovaného ustanovení vyplývá, že účastníku lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou splněny dvě podmínky: Jedná se o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození

od soudních poplatků a je to třeba k ochraně jeho zájmů. V případě řízení o kasační stížnosti je zastoupení advokátem povinné, takže posuzování druhé z uvedených podmínek nepřichází v úvahu. Proto se soud zabýval toliko splněním první zákonné podmínky, tj., zda jsou u stěžovatele dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Osvobozen od poplatků může být dle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky. Podle citovaného ustanovení, jakož i podle judikatury Nejvyššího správního soudu je povinnost doložit nedostatek prostředků jednoznačně na účastníkovi řízení, aby soud mohl posoudit, jsou li splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Pokud účastník tuto povinnost nesplní, soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50, uveřejněné pod č. 537/2005 Sb. NSS). Protože stěžovatel nedoložil své osobní a majetkové poměry, na základě kterých by bylo možno posoudit, zda splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, krajský soud mu zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovil.

Nejvyšší správní soud tedy po posouzení námitek uplatněných v kasační stížnosti uzavírá, že neshledal nezákonnost rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě. Z těchto důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Stěžovatel ve věci úspěch neměl, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. a contrario), Ministerstvu vnitra České republiky náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu